

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvinenej **J. S. pre prečin krádeže** podľa § 212 ods. 2, písm. c/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2013 v Bratislave, o dovolaní obvinenej J. S., ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo 16. augusta 2011, sp. zn. 9T 105/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej J. S. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo 16. augusta 2011, sp. zn. 9T 105/2009, bola obvinená J. S. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 23. januára 2009 okolo 12.47 hod. v predajni H., v D., na ulici S. č. X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s odsúdenými J. K., nar. X., I. S., nar. X. a M. S., nar. X. pristúpila k poškodenej B. B., nar. X. a zatiaľ čo všetky tri odsúdené dávali pozor, obžalovaná rozopla poškodenej kabelku, ktorú mala táto prevesenú cez plece, vybrala z nej peňaženku, ktorú ihneď podala odsúdenej J. K. a následne obžalovaná spolu s odsúdenými odišla z predajne preč, a tým poškodenej spôsobili škodu vo výške 59,89 € a obžalovaná takto konala napriek tomu, že:

- rozhodnutím Obvodného úradu Žilina č. 08/07281/455/2BD zo dňa 25. marca 2008, právoplatným dňa 24. apríla 2008 bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti majetku a bola jej uložená pokuta vo výške 2 000 Sk,

- trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 22T/30/2008 právoplatným dňa 16. apríla 2008 bola odsúdená za spáchanie prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.,
- rozsudkom Okresného súdu Žilina č. 3T/91/2005 právoplatným dňa 25. augusta 2008 bola odsúdená za spáchanie trestného činu „Krádež“ podľa § 247 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31. decembra 2005.

Za to jej bol uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h/, písm. k/, písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Pre výkon uloženého trestu bola obvinená podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenej uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T 151/2009, z 3. júna 2011 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená B. B. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 23. novembra 2011, sp. zn. 2To 102/2011, bolo postupom podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie obvinenej J. S. zamietnuté ako oneskorene podané.

Proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu podala dovolanie obvinená J. S., a to prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. P. Š.. Dovolanie podala z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku. Domáhala sa, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v jej neprospech, a to v § 37 ods. 1 písm. b/ a § 37 ods. 2 Tr. zák., v § 34 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v § 38 ods. 4, v § 42 ods. 1 Tr. zák. a aby súčasne s uvedeným výrokom zrušil dovolaním napadnutý rozsudok a prepustil ju na slobodu. Žiadala, aby vec bola prikázaná Okresnému súdu Dolný Kubín, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne a navrhla dovolanie obvinenej odmietnuť. Vyslovila názor, že obvinenou namietané skutočnosti nie sú dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku a rozsudok okresného súdu považuje za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade u obvinenej J. S. nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Jednou zo základných zákonných podmienok na podanie dovolania je podľa § 372 ods. 1 Tr. por. zásada, že dovolanie možno podať len vtedy, ak oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Z charakteru dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, a zo zákonom ustanovených podmienok na jeho podanie, možno jednoznačne vyvodiť záver, že vo vyššie citovanom zákonom ustanovení sa pod pojmom, že bolo o riadnom opravnom prostriedku rozhodnuté, má na mysli prípad, keď odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní v merite veci. Rozhodne medzi tieto prípady, a teda ani za splnenie zákonnej podmienky na podanie dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Tr. por., nemožno považovať prípad, keď odvolanie proti prvostupňovému rozsudku je podané oneskorene a odvolací súd ho z tohto dôvodu zamietne podľa § 316 ods. 1 Tr. por. V takomto prípade totiž odvolací súd nepreskúmava napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. a nerozhoduje v merite veci, čo v podstate znamená, že sa nezaoberá vôbec skutkovými a právnymi otázkami, alebo prípadnými pochybeniami napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo.

Obvinená J. S. na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dolný Kubín po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a po tom ako jej bolo dané poučenie o možnosti podať proti rozsudku odvolanie uviedla, že si v lehote o ktorej bola tiež poučená, rozmyslí, či odvolanie podá. Prvostupňový rozsudok jej bol oznámený 16. augusta 2011, teda lehota pre podanie odvolania jej plynula do 31. augusta 2011 vrátane. Obvinená odvolanie proti rozsudku podala písomným podaním až dňa 19. októbra 2011, teda zjavne oneskorene.

Obvinená vedomá si oneskoreného podania odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, preto dovolaním nenamietala, že odvolanie podala včas.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade nebola splnená jedna zo základných podmienok na podanie dovolania zakotvená v ustanovení § 372 ods. 1 Tr. por., pretože obvinená S. síce využila svoje právo na podanie opravného prostriedku proti rozsudku prvostupňového súdu, tento však podala oneskorene, a preto bolo toto odvolanie zamietnuté, čo však nemožno považovať za rozhodnutie o opravnom prostriedku v merite veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov dovolanie obvinenej J. S. podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku odmietol, pretože neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku..

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 11. septembra 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová